

denne Forbindelse gerne henlede Opmærksomheden paa, om der ikke kunde være Grund til en Gang imellem at undersøge de Muleposer, der hænger paa Hestene her i Landet, og undersøge de Vogne, der fører Affald bort her i Byen. Det er maaske undskyldeligt, at man ikke regner saa meget med en Vare, der er saa billig i Pris i Forhold til alt andet, hvad der er nødvendigt, ikke blot til Menneskenes Ernæring, men til Beklædning o. s. v. Vi har paa Papiret Rationering, men enhver ved jo, at med Hensyn til Rugbrødet er Rationeringen egentlig ogsaa mest paa Papiret. Der bliver f. Eks. aldrig forlangt Mærker for Rugbrød paa Restaurationer.

Da Tiden er saa vidt fremskreden, skal jeg søge at fatte mig saa kort som muligt og skal derfor ikke komme ind paa Lovforslagets Enkeltheder. Under en anden Sags Behandling i Dag faldt der imidlertid den Udtalelse fra det ærede Medlem Hr. Borgbjerg, at Venstre ser paa sine egoistiske Interesser og lader Retfærdigheden fare. Jeg vilde ønske, at Hr. Borgbjerg ikke vilde staa paa sine egoistiske Interesser, men vilde lade Retfærdigheden raade overfor det danske Landbrug i dette Spørgsmaal.

Jeg skal ikke fremkomme med Udtalelser om, i hvilken Retning jeg ønsker Kornloven ændret, men vil henstille til det kommende Udvalg at tage under Overvejelse, om hele dette Forslag ikke kan undværes. Finansielt set vilde det jo betyde en Besparelse paa 90 Mill. Kr.

Fibiger: Jeg havde ventet og vist med Rette, at den Kornlov, vi skulde have i Aar, var blevet i en noget anden Aand end den, der nu er præsenteret os. Jeg havde antaget, at Landbruget efter i 6 Aar at have været underkastet saa store Indskrænkninger med Hensyn til dets Produkters Afsætning nu skulde have været fritaget for dem. Men det er altsaa ikke Tilfældet, tværtimod har man i Lovforslaget beholdt en fast Pris paa Brødkorn og har en Eksportafgift paa Vaarsød. At der skulde være Tale om fast Pris paa Brødkorn, havde jeg ikke ventet. Jeg mente, at nu skulde alle Erhvervene kunne stilles frit, og saafremt man maatte have Indskrænkninger af Hensyn til Landets Forsyning med Brød, kunde man have ventet, at der var blevet sat den Pris, der virkelig kunde tilkomme Landbruget for Brødkornet. Det er jo ikke Meningen efter dette Lovforslag; og efter hvad jeg kan forstaa af den højtærede Landbrugsministers Udtalelser, er der ikke noget at vente i den Retning. Vi er vel nok enige

om, at det i høj Grad er en Særskat, som lægges paa Landbruget, ud fra den Betragtning, at de foregaaende Aar for Landbruget har været saa gyldne, at man nu kunde særbeskatte det og saaledes lade det bære Byrderne fremfor andre Erhverv. Men jeg maa sige, at Tiderne for mange mindre og mellemstore Landbrug paa ingen Maade er særlig gyldne. Det er heller ikke meget retfærdigt, at een Stand stadig skal bære Byrderne ved Nedsættelsen af Brødprisen. Jeg er ganske enig med dem, som har udtalt, at vi maa have billigere Brødpriser, vel at mærke for dem, der er økonomisk daarligt stillede, men der er ikke megen Mening i, at Staten skal nedsætte Brødpriserne for Mennesker og Familier, der f. Eks. har over 5 000 Kr.s Indkomst. Jeg tror, der paa det Punkt kunde spares en Del. Endvidere forekommer det mig, at man burde kunne tage Hensyn til, hvorvidt Familier er store eller smaa. For store Familier spiller Brødprisen nogen Rolle, men for mange ugifte, som ikke er Familieforsørgere, spiller det ingen Rolle, om et 8 Punds Brød koster 25 Øre mere eller mindre. Men naar der nu skulde en Maksimalpris paa Brødkorn, og man ikke mente at kunne have den virkelige Pris, som den ligger i Øjeblikket, havde jeg meget hellere set, at Prisen var blevet bevægelig under Hensyn til Majsprisen eller Bygprisen. I Fjor laa Majsprisen omkring Maksimalprisen paa Hvede og Rug, og i Aar er der heller ikke megen Forskel. Men man ved ikke, hvordan Prisen kommer til at ligge om nogle Maaneder. Da er Majsprisen maaske gaaet i Vejret, saa Brødkornet bliver billigere end Majs. Jeg skal imidlertid gaa med til, at man endnu i Aar afleverer Brødkornet til en billigere Pris, navnlig da man fra saa mange Sider mener, at det er nødvendigt. Kun vil jeg paapege, at naar man fastsætter en Maksimalpris paa Brødkorn, skulde det vel være nok. Jeg skal i Tilslutning til Hr. Raffnsø og Hr. Spornfiedler sige, at Landbruget kan i hvert Fald kun være forpligtet til at nedsætte Brødpriserne for dem, der bor her i Landet. Blicher der et Overskud — og Overskuddet er jo anslaaet til $1\frac{1}{2}$ Mill. Tdr., og dets Pris til ca. 30 Mill. Kr. —, maa man kræve, at de Penge bliver tilbagebetalt Landbruget. Det er sagt, at det er en lav Pris, der sættes for Brødkorn, naar den sættes til 43 Kr. Den højtærede Landbrugsminister regner ogsaa med, at der kan blive 20 Kr.s Overskud ved Eksport. Det er kun et billigt Krav, at det, der kommer ind derved, fordeles til Landbruget, til dem, der har afleveret Brødkorn.